

Міністерство освіти та науки України
Національний університет харчових технологій

**Міжнародна наукова конференція,
присвячена 130-річчю
Національного університету
харчових технологій**

**«Нові ідеї в харчовій
науці – нові продукти
харчовій промисловості»**

13-17 жовтня 2014 року

Київ НУХТ 2014

Про методологічні засади дослідження факторів інноваційного економічного розвитку

О.О. Довженко

Національний університет харчових технологій

Пошук факторів інноваційного економічного зростання останнім часом повинно зосереджуватись на рівнях політико-економічних структур, що визначають поведінку їх учасників. Найбільш глибинним джерелом довгострокового якісного розвитку виступають базові інституціональні структури суспільства. Йдеться про переосмислення ролі держави в регулюванні та реструктуризації економічної діяльності: вирішальним чинником економічного зростання стає вдосконалення інституціонального середовища-системи формальних та неформальних норм і правил економічної поведінки. Сучасні академічні та прикладні дослідження свідчать про наявність стійкого двостороннього кореляційного зв'язку між якістю інститутів та економічною динамікою. Особливості економіки, що розвивається, у поєднанні з необхідністю вирішення проблем і завдань переходу до постіндустріалізму на тлі фінансової та економічної кризи - це комплекс чинників, що обумовлюють нагальну необхідність реформування правових (судова, законодавча, адміністративна система), регулюючих (контроль і регулювання діяльності підприємств) інститутів, інститутів координації і розподілу ризиків (кредитно-фінансова система, фондові ринки, страхові компанії) та розвитку людського капіталу (охорона здоров'я, освіта, соціальне забезпечення). Серед набору взаємопов'язаних обставин, що диктують більш жорсткі вимоги до якості інститутів, чільне місце займає інноваційний характер економіки, який потребує адекватних систем забезпечення. Це, зокрема, дієвість і справедливості конкуренції, витрати входу на ринок, захист авторських прав, фінансові інструменти.

Ситуація щодо інституційного розвитку України є ключовою проблемою. За цією складовою індексу глобальної конкурентоспроможності вирішальними є: ефективність законодавчих органів у вирішенні господарських спорів та в регуляторній сфері, дотримання прав власності, зокрема, захист прав інтелектуальної власності, незалежність судової влади, витрати державних коштів, дієвість аудиторських та бухгалтерських стандартів, довіра до правоохоронних органів, суспільна довіра до політиків, фаворитизм у прийнятті рішень щодо державних службовців, тягар державного регулювання, прозорість державної політики, витрати бізнесу на нейтралізацію злочинності та насильства, захист прав меншості власників, ефективність рад директорів фірм.